

ते पुनः परिव्रुक्षे तव पुत्रा रथोत्तमं । अन्यन्तु रथमास्थाय द्रोणः प्रहरतां वरः ।
 व्यूहद्वारं समासाद्य युद्धाय समवस्थितः । ततः क्रुद्धो महाराज भीमसेनः पराक्रमी ।
 अग्रतः स्यन्दनानीकं शरवैर्षरवाकिरत् । ते बध्यमानाः समरे तव पुत्रा महारथाः ।
 भीमं भीमवला युद्धे योधयन्ति जयैषिणः । ततो दुःशासनः क्रुद्धो रथशक्तिं समाचिपत् ।
 सर्वपारसवीं तीक्ष्णं जिघांसुः पाण्डुनन्दनं । आपतन्तीं महाशक्तिं तव पुत्रप्रचोदितां ।
 द्विधा चिच्छेद तां भीमस्तदद्भुतमिवाभवत् । अथान्यैर्विशिखैर्बाणैः पाण्डवः कुण्डमेदिनं ।
 सुषेणं दीर्घनेत्रञ्च त्रिभिस्त्नीनवधीद्वली । ततो वृन्दारकं वीरं कुरुणां कीर्त्तिवर्द्धनं ।
 पुत्राणां तव वीराणां युध्यतामवधीत् पुनः । अभयं रौद्रकर्माणं दुर्विभोचनमेव च ।
 त्रिभिस्त्नीनवधीद्वीमः पुनरेव सुतांस्तव । बध्यमाना महाराज पुत्रास्तव बलीयसा ।
 भीमं प्रहरतां श्रेष्ठं समन्तात् पर्यवारयन् । ते शरैर्भीमकर्माणं ववर्धुः पाण्डवं युधि ।
 मेघा इव तपापाथे धाराभिर्धरणीधरं । स तदाणमथ वर्षमश्ववर्षमिवाचलः ।
 प्रतीच्छन् पाण्डुदायादो न प्राव्यथत शत्रुहा । विन्दानुविन्दौ सहितौ सुवर्माणश्च ते सुत ।
 प्रहसन्नेव कौन्तेयः शरैर्निन्ये यमवयं । ततः सुदर्शनं वीरं पुत्रन्ते भरतर्षभ ।
 विव्याध समरे तृणं स पपात ममार च । सोऽचिरेणैव कालेन तद्रथानीकमाशुगैः ।
 दिशः सर्वाः समालोक्य व्यधमत् पाण्डुनन्दनः । ततो वै रथघोषेण गर्जितेन मृगा इव ।
 भज्यमानाश्च समरे तव पुत्रा विश्राम्यते । प्राद्रवन् सहसा सर्वे भीमसेनभयार्दिताः ।
 अनुयायाश्च कौन्तेयः पुत्राणां ते महद्वलं । विव्याध समरे राजन् कौरवेयान् समन्ततः ।
 बध्यमाना महाराज भीमसेनेन तावकाः । त्यक्त्वा भीमं रणाज्जगमुद्योदयन्तो हयोत्तमान् ।
 तांस्तु निर्जित्य समरे भीमसेनो महाबलः । सिंहनादरवं चक्रे बाहुशब्दश्च पाण्डवः ।
 तलशब्दश्च सुमहत् कृत्वा भीमो महाबलः । भीषयित्वा रथानीकं हत्वा योधान् वरान् वरान् ।
 व्यतीत्य रथिनश्चापि द्रोणानीकमुपाद्रवत् ।

५२००

५२०५

५२१०

५२१५

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भीमप्रवेशे भीमपराक्रमे सप्तविंशत्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १२७ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ समूत्तीर्णं रथानीकं पाण्डवं विहसन्वणे । विवारयिषुराचार्यः शरवैर्षरवाकिरत् ।
 पिवन्निव शरौघास्तान् द्रोणचापपरिच्युतान् । सोऽभ्यद्रवत् सोदर्यान्माययाऽमोहयद्बलं ।
 तं मृधे वेगमास्थाय नृपाः परमधन्विनः । चोदितास्तव पुत्रैश्च सर्वतः पर्यवारयन् ।
 स तैस्तु संवृतो भीमः प्रहसन्निव भारत । उद्यच्छन् स गदां तेभ्यः सुघोरां सिंहवज्रदन् ।
 अवाहजच्च वेगेन शत्रुपक्षविनाशिनीं । इन्द्राशनिरिवेन्द्रेण प्रविद्धा संहतात्मना ।
 प्रामथ्यात् सा महाराज सैनिकांस्तव संयुगे । घोषेण महता राजन् पूरयन्तीव मेदिनीं ।
 ज्वलन्ती तेजसा भीमा चासयामास ते सुतान् । तां पतन्तीं महावेगां दृष्ट्वा तेजोऽभिसंघृतां ।
 प्राद्रवंस्तावकाः सर्वे नदन्तो भैरवाचवान् । तच्च शब्दमसह्यं वै तस्याः संलक्ष्य मारिष ।

५२२०

५२२५